

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/124/2016
Identifikačné číslo spisu: 1111244758
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Eva Sakálová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1111244758.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Y., bývajúcej v D., zastúpenej advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, IČO: 30 844 789, o náhradu škody 432 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8C/202/2011, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2015 sp. zn. 14Co/280/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne uznesením z 31. júla 2015 sp. zn. 14Co 280/2015 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 5. marca 2015 č. k. 8C 202/2011-245, ktorým žalobkyňu uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok 20 eur (položka 7a Sadzobníka, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.) za odvolanie žalobkyne proti rozsudku, ktorým bola zamietnutá jej žaloba o náhradu škody podaná v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.).

2. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Navrhla, aby dovolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Namietala, že v konaní došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP), keď rozhodnutie odvolacieho súdu (rovnako aj rozhodnutie prvej inštancie) je vecne nesprávne (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP). Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým jej bol vyrúbený súdny poplatok za odvolanie, označila za priečiace sa zákonu. Súdny vyrúbil súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrúbený a tým jej odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ OSP). Žiadala rozhodnutie krajského súdu zmeniť.

3. Žalovaná sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP)

preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané 5. októbra 2015, t. j. pred 1. júlom 2016, za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

6. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, boli uvedené v § 239 ods. 1 a 2 OSP. V zmysle § 239 ods. 3 OSP ustanovenia odsekov 1 a 2 (okrem iného) neplatili, ak išlo o uznesenie o súdnych poplatkoch. Žalobkyňa napadla dovolaním uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodol o súdnych poplatkoch. Takéto uznesenie bolo v § 239 ods. 3 OSP zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená. Prípustnosť dovolania žalobkyne preto v predmetnej veci podľa § 239 OSP neprichádza do úvahy.

7. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 OSP. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ OSP netvrdila a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo; nepreukázaná bola tiež vada konania žalobkyňou namietaná (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP).

8. Pokiaľ žalobkyňa vyvodzovala procesnú vadu konania vymenovanú v § 237 ods. 1 písm. f/ OSP z toho, že jej, ako tvrdí, bol vyrúbený súdny poplatok v rozpore so zákonom, dovolací súd uvádza, že samotným vyrúbením súdneho poplatku sa strane sporu neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jej možnosti pred súdom konať. Strane sporu zostávajú v plnom rozsahu zachované všetky jej procesné oprávnenia a vyrúbenie súdneho poplatku na tom nič nemení. Na tomto závere zotráva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci a poznamenáva, že k rovnakému právnenému záveru dospel vo viacerých sporových veciach (viď napríklad sp. zn. 1Cdo 218/2014, 2Cdo 151/2015, 3Cdo 688/2015, 4Cdo 468/2014, 7Cdo 461/2015, 8Cdo 27/2016).

9. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, ýže jej bol vyrúbený súdny poplatok v situácii v ktorej jej nemal byť vyrúbený, z rozhodujúceho obsahového hľadiska namietala, že napadnuté rozhodnutia súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (porovnaj R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1Cdo 62/2010, 2Cdo 97/2016, 3Cdo 53/2011, 4Cdo 58/2011, 5Cdo 44/2011, 6Cdo 41/2011 a 7Cdo 26/2010).

10. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nebolo možné vyvodíť z § 239 OSP, ani k § 237 ods. 1 OSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.